

มาตรการรักษาความปลอดภัย ของครู นักเรียนและสถานศึกษา

โรงเรียนห้วยนางราษฎร์บำรุง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาต่ง กระบี่
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

ก

ประจำปี 2567

คำนำ

เอกสารมาตรการรักษาความปลอดภัยของนักเรียนในสถานศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตรัง กระบี่เล่มนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการดูแลความปลอดภัยนักเรียนทุกคนในสถานศึกษาด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุเช่นอุบัติเหตุจากอาคารเรียนอาคารประกอบอุบัติเหตุจากบริเวณสถานศึกษาสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา เครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ต่างๆ การเดินทางไป – กลับ การพานักเรียนไปศึกษานอกสถานศึกษา การร่วมกิจกรรมสำคัญ อุบัติภัย เช่น อัคคีภัย วาตภัย อุทกภัย ธรณีพิบัติภัย และปัญหาทางสังคม เช่น การล่อลวงละเมิดทางร่างกายและจิตใจ สารเสพติด การทะเลาะวิวาท การถูกล่อลวงการลักพา สื่อบลามกอนาจาร อบายมุข ด้านสุขภาพอนามัยนักเรียน

การดำเนินงานอาศัยนโยบายตามคู่มือแนวทางปฏิบัติและมาตรการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษาฉบับปรับปรุง พ.ศ.๒๕๕๒ ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ขอขอบพระคุณคณะผู้บริหารสถานศึกษา คณะครู และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน นักเรียน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตรัง กระบี่ตลอดจนผู้ปกครองชุมชนและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องจนทำให้การจัดทำมาตรการรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตรัง กระบี่สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

โรงเรียนห้วยนางราษฎร์บำรุง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตรัง กระบี่

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	๒
๑.นโยบายและการวางแผนการรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา	๑
๑) เป้าประสงค์	๑
๒) เป้าหมาย	๑
๓) ยุทธศาสตร์	๑
๒.การวางแผนรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา	๒
๓.มาตรการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ อุบัติภัย และปัญหาทางสังคม	๒
๑) ด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ	๒
- อุบัติเหตุจากอาคารเรียน อาคารประกอบ	๒
- อุบัติเหตุจากบริเวณสถานศึกษา	๒
- อุบัติเหตุจากสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา	๓
- อุบัติเหตุจากเครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ ต่างๆ	๓
- อุบัติเหตุจากการเดินทาง ไป-กลับ ระหว่างบ้าน และสถานศึกษา	๓
- อุบัติเหตุจากการพานักเรียนไปศึกษานอกสถานศึกษา	๔
- อุบัติเหตุจากการนำนักเรียนร่วมกิจกรรมสำคัญ	๔
๒) ด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ	๔
- อัคคีภัย	๔
- วาตภัย	๕
- อุทกภัย	๕
- ธรณีพิบัติภัย	๕
๓) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาทางสังคม	๕
ภาคผนวก	๖

มาตรการรักษาความปลอดภัยของนักเรียนในสถานศึกษา
โรงเรียนห้วยนางราษฎร์บำรุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตรัง กระบี่

๑. นโยบายและการวางแผนการรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา นักเรียนคือหัวใจของการจัดการศึกษาของโรงเรียน มีความตระหนักในความสำคัญ และเล็งเห็นความจำเป็นเร่งด่วนที่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย จะต้องร่วมกันหาแนวทางที่เป็นรูปธรรม ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ได้เรียนรู้อย่างมีความสุข เป็นไปตามหลักสูตร มีทักษะชีวิตที่จะดูแลตนเองให้ปลอดภัยท่ามกลางสภาพแวดล้อมทางสังคม อุบัติเหตุ และอุบัติเหตุ ที่จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักเรียน ดังนั้น โรงเรียนทุกแห่ง ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตรัง กระบี่ ซึ่งมีการกิจและความรับผิดชอบในการจัดการศึกษา ต้องดำเนินการอย่างทั่วถึง มีคุณภาพ และพัฒนาสู่ความเป็นเลิศตามมาตรฐานสากล

๑) เป้าประสงค์

(๑) เพื่อให้มีรูปแบบแนวทางการรักษาความปลอดภัยของโรงเรียนด้านอุบัติเหตุ ด้านอุบัติเหตุ และด้านปัญหาทางสังคม โดยอาศัยแนวคิดเชิงสร้างสรรค์ภายใต้หลักการกระจายอำนาจ การมีส่วนร่วม และยึดประโยชน์สูงสุดของนักเรียนเป็นสำคัญ

(๒) เพื่อสร้างความเข้มแข็งระบบการรักษาความปลอดภัยของโรงเรียน ให้มีความพร้อม สามารถป้องกัน และแก้ไขสถานการณ์ปัญหาของนักเรียน ทั้งด้านอุบัติเหตุ อุบัติภัย และปัญหาทางสังคมที่จะเกิดขึ้นกับนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

(๓) เพื่อให้ให้นักเรียนทุกคนได้รับการปกป้อง และคุ้มครองความปลอดภัย ทั้งด้านร่างกาย และจิตใจ โดยนักเรียนจะได้รับการดูแลอย่างใกล้ชิด และสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างปลอดภัยและมีความสุข

(๔) เพื่อสร้างความตระหนักในการรักษาความปลอดภัยของโรงเรียน โดยการให้ความรู้ความเข้าใจ แก่ผู้ที่รับผิดชอบ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัยในโรงเรียน

๒) เป้าหมาย

(๑) นักเรียนทุกคนในโรงเรียนได้รับการคุ้มครองดูแลความปลอดภัย

(๒) ผู้บริหารสถานศึกษา ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้ปกครองนักเรียนมีแนวทางในการป้องกันและรักษาความปลอดภัยนักเรียน

(๓) เครือข่ายหน่วยงานภาครัฐและเอกชน มีส่วนร่วมในการดูแลความปลอดภัยให้แก่ นักเรียน

๓) ยุทธศาสตร์

(๑) โรงเรียนจัดระบบการรักษาความปลอดภัยของนักเรียน โดยการมีส่วนร่วมของ ครู ผู้ปกครอง และเครือข่ายทั้งภาครัฐและเอกชนอย่างมีประสิทธิภาพ

(๒) กำหนดมาตรการรักษาความปลอดภัยของนักเรียน

(๓) มีการกำกับ ติดตาม ประเมินผลและรายงาน

๒. การวางแผนรักษาความปลอดภัยของโรงเรียน

แนวทางการวางแผนการรักษาความปลอดภัยให้แก่ นักเรียน เน้นการมีส่วนร่วมระหว่างนักเรียน ครู ผู้ปกครอง ชุมชน และเครือข่าย โดยร่วมกันวางแผนป้องกัน แก้ไข ควบคุม กำกับ ติดตาม ประเมินผลและรายงาน จึงจำเป็นต้องมีมาตรการและกิจกรรมเพื่อให้ได้รับประโยชน์สูงสุดตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๕ และพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.๒๕๔๖ พร้อมทั้งนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

ขั้นตอน	ภารกิจ
๑.ศึกษาสภาพทั่วไป	ศึกษาสภาพทั่วไปของโรงเรียน ชุมชน ความเข้มแข็งของเครือข่ายเพื่อวิเคราะห์ความเสี่ยงจากการเกิดอุบัติเหตุ อุบัติภัย และภัยจากสภาพแวดล้อม
๒.กำหนดมาตรการหลัก	กำหนดมาตรการหลักเพื่อป้องกัน และ/หรือ แก้ไข
๓.กำหนดมาตรการเสริม	กำหนดมาตรการเสริมให้เหมาะสมกับความเชื่อ วัฒนธรรมและประเพณีของท้องถิ่น และสภาพความเสี่ยงของท้องถิ่น
๔.กำหนดกิจกรรม	กำหนดกิจกรรมสนับสนุนมาตรการหลักและมาตรการเสริม
๕.กำหนดเวลาและผู้รับผิดชอบ	กำหนดเวลาและผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน และสามารถปฏิบัติได้

มาตรการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษา โรงเรียนห้วยนางราษฎร์บำรุง ได้กำหนดมาตรการรักษาความปลอดภัยใน สถานศึกษาไว้ ๖ ด้าน ดังนี้

๑. ด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ
๒. ด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ
๓. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาทางสังคม
๔. ด้านสุขภาพอนามัยของนักเรียน
๕. ด้านสัตว์มีพิษ
๖. ด้านเหตุร้าย ภัยคุกคามและอาชญากรรม

ด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๑.อุบัติเหตุจากอาคารเรียน อาคารประกอบ	๑.ตรวจสอบโครงสร้างและส่วนประกอบอาคารอย่างสม่ำเสมอ ๒.แต่งตั้งบุคลากรในการดูแลรักษาอาคารสถานที่ ๓.สร้างความตระหนักและให้ความรู้การรักษาความปลอดภัยแก่นักเรียน ๔.จัดทำป้ายข้อควรระวังด้านความปลอดภัยในจุดอันตราย ๕.ซ่อมแซมส่วนประกอบอาคารให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัย ๖.จัดให้มีแผนการป้องกันและการเคลื่อนย้ายกรณีเกิดเหตุฉุกเฉิน	๑.ผู้บริหารโรงเรียน ๒.ครูประจำชั้น ๓.นักการภารโรง ๔.ผู้ปกครอง ๕.ชุมชน
๒.อุบัติเหตุจากบริเวณ สถานศึกษา	๑.แต่งตั้งครูเวรประจำวันคอยควบคุม กำกับ ติดตามดูแลการรักษาความปลอดภัยตลอดทั้งวัน ๒.จัดให้มีผู้รับผิดชอบปฐมพยาบาลเบื้องต้น และนำส่งสถานพยาบาล ๓.หลีกเลี่ยงการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการปีนต้นไม้ ๔.จัดให้มีเจ้าหน้าที่ตัดแต่งกิ่งไม้ให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัยเสมอ ๕.จัดให้ป้ายคำเตือนเพื่อหลีกเลี่ยงการเกิดอุบัติเหตุ ๖.จัดให้มีความรู้และแนวทางปฏิบัติแก่นักเรียนในกรณีพบวัตถุสิ่งแปลกปลอม ซึ่งอาจเป็นวัตถุระเบิดหรือวัตถุอันตราย ๗.ติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่าง ๘.จัดให้มีระบบการขออนุญาตออกนอกสถานศึกษา	๑.ผู้บริหารโรงเรียน ๒.ครูเวรประจำวัน ๓.ครูอนามัยโรงเรียน ๔.นักการภารโรง ๕.เจ้าหน้าที่สถานีอนามัย ๖.นักเรียน ๗.ผู้ปกครอง

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
	๙.จัดให้มีการบำรุงดูแลรักษาความสะอาดโดยรอบสม่ำเสมอ ๑๐.จัดให้มีถังขยะแยกประเภทเพื่อสะดวกในการจัดเก็บและทำลาย ๑๑.หลีกเลี่ยงการจัดซื้ออุปกรณ์กีฬาหรือเครื่องเล่นที่อาจก่อให้เกิดอันตรายได้ง่าย	
๓.อุบัติเหตุจากสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา	๑.มีการสำรวจสภาพปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม มลภาวะในสถานศึกษาและชุมชน เพื่อหาแนวทางแก้ไข ๒.แต่งตั้งคณะกรรมการ โดยใช้ชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการหาแนวทางป้องกันและแก้ไข ๓.ประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๔.จัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกและความตระหนักต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมให้กับนักเรียน บุคลากรในสถานศึกษาและชุมชน	๑.ผู้บริหารโรงเรียน ๒.ครู ๓.นักเรียน ๔.ผู้ปกครอง ๕.ชุมชน
๔.อุบัติเหตุจากเครื่องมือเครื่องใช้ และอุปกรณ์ต่างๆ	๑.ตรวจสอบเครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ต่างๆ ก่อนใช้ทุกครั้ง ๒.ห้ามใช้เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ต่างๆ ที่ชำรุด ๓.แนะนำ สาธิต และควบคุมการใช้อย่างถูกวิธีตามประเภทของอุปกรณ์ ๔.จัดเก็บเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ในที่เก็บทุกครั้งอย่างเป็นระเบียบปลอดภัย ๕.กำกับ ดูแลนักเรียนในการใช้เครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ให้ถูกต้องเหมาะสมกับประเภทกิจกรรม	๑.ผู้บริหารโรงเรียน ๒.ครู ๓.นักการภารโรง ๔.นักเรียน ๕.ผู้ปกครอง ๖.ชุมชน
๕.อุบัติเหตุจากการเดินทางไป-กลับ ระหว่างบ้านและสถานศึกษา	๑.สถานศึกษา ผู้ปกครอง และชุมชน ร่วมมือกันกำหนดมาตรการรับ-ส่งนักเรียนตอนเช้าและเลิกเรียน ๒.กำกับ ดูแลนักเรียนที่ใช้จักรยานให้สวมหมวกนิรภัย ขับขี่ชิดทางซ้ายและเป็นแถว ๓.จัดครูเวรประจำวันตรวจเช็คนักเรียนที่มีผู้ปกครองมารับ ๔.แนะนำการเดินทางกลับบ้านและให้พี่ดูแลน้อง ๕.ทำกิจกรรมเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติตามกฎหมายจราจร ๖.จัดครูเวรและนักเรียนคอยรับ-ส่งนักเรียนที่ประตูเข้าออก	๑.ผู้บริหารโรงเรียน ๒.ครู ๓.นักการภารโรง ๔.นักเรียน ๕.ผู้ปกครอง ๖.ชุมชน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๖.อุบัติเหตุจากการพานักเรียนไปศึกษานอกสถานศึกษา	๑.ศึกษาและปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการพานักเรียนไปศึกษานอกสถานศึกษาโดยเคร่งครัด ๒.เตรียมการและวางแผนการดำเนินการอย่างชัดเจน ๓.จัดทำประวัตินักเรียนที่ร่วมเดินทาง ๔.จัดครูคอยควบคุม ดูแลให้อยู่ในระเบียบวินัย ๕.จัดให้มีป้ายชื่อแสดงรายละเอียดนักเรียน ๖.จัดให้มีเวชภัณฑ์ที่จำเป็นในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ๗.ควบคุมดูแลการซื้ออาหารรับประทาน ๘.หากมีการใช้พาหนะรถยนต์ต้องแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ตรวจสอบสภาพรถยนต์ และตรวจประวัติคนขับเพื่อความปลอดภัย	๑.ผู้บริหารโรงเรียน ๒.ครูประจำชั้น ๓.นักการภารโรง ๔.ผู้ปกครอง ๕.ชุมชน ๖.นักเรียน
๗.อุบัติเหตุจากการนำนักเรียนร่วมกิจกรรมสำคัญ	๑. หลีกเลี่ยงกิจกรรมที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอันตราย ๒.จัดระบบดูแลความปลอดภัยอย่างใกล้ชิด ๓.ให้ความรู้นักเรียนในการร่วมกิจกรรมอย่างปลอดภัยทุกครั้ง ๔.จัดครูคอยควบคุม ดูแลให้อยู่ในระเบียบวินัยทุกครั้ง ๕.ตรวจสอบความเหมาะสมของสถานที่ที่ปลอดภัย ๖.ประสานงานเจ้าหน้าที่ด้านการรักษาความปลอดภัยท้องถิ่น ๗.จัดเตรียมหน่วยปฐมพยาบาลเบื้องต้นทุกครั้ง ๘.หากมีการใช้พาหนะรถยนต์ต้องแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ตรวจสอบสภาพรถยนต์ และตรวจประวัติคนขับเพื่อความปลอดภัย	๑.ผู้บริหารโรงเรียน ๒.ครูประจำชั้น ๓.นักการภารโรง ๔.ผู้ปกครอง ๕.ชุมชน ๖.เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๗.นักเรียน

ด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๑.อัคคีภัย	๑.แต่งตั้งกรรมการรับผิดชอบตรวจสอบอุปกรณ์อย่างสม่ำเสมอ ๒.ให้ความรู้นักเรียนเกี่ยวกับการดับไฟ หนีไฟ ๓.จัดให้มีเจ้าหน้าที่อยู่เวรรักษาสถานที่ราชการอย่างเคร่งครัด ๔.วางแผนรับสถานการณ์ไวล่วงหน้า ๕.จัดแหล่งข้อมูลที่สามารถติดต่อขอความช่วยเหลือไวล่วงหน้า ๖.ขจัดสิ่งรกรุงรังในบริเวณสถานศึกษา อาคารและห้องต่างๆ ๗.รายงานต้นสังกัดทันที	๑.ผู้บริหารโรงเรียน ๒.ครูประจำชั้น ๓.นักการภารโรง ๔.ผู้ปกครอง ๕.ชุมชน ๖.เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๗.นักเรียน

๒.วาทภัย	๑.ให้ความรู้ในการปฏิบัติตนแก่นักเรียนให้พ้นจากอันตราย ๒.จัดให้มีการอยู่เวรรักษาสถานที่ราชการ ๓.ตรวจสอบสภาพอาคารต่างๆอย่างสม่ำเสมอ ๔.ตัดแต่งกิ่งไม้ที่อยู่ใกล้อาคาร ๕.ติดตามข่าวพยากรณ์อากาศสม่ำเสมอ ๖.จัดให้มีเวชภัณฑ์ที่จำเป็นในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ๗.จัดให้มีเครือข่ายองค์กรภาครัฐเอกชนเพื่อสามารถติดต่อขอความช่วยเหลือทันที	๑.ผู้บริหารโรงเรียน ๒.ครูประจำชั้น ๓.นักการภารโรง ๔.ผู้ปกครอง ๕.ชุมชน ๖.นักเรียน
๓.อุทกภัย	๑.ให้ความรู้ในการปฏิบัติตนแก่นักเรียนให้พ้นจากอันตราย ๒.จัดให้มีการอยู่เวรรักษาสถานที่ราชการ ๓.ตรวจสอบสภาพอาคารต่างๆอย่างสม่ำเสมอ ๔.ติดตามข่าวพยากรณ์อากาศสม่ำเสมอ ๕.จัดให้มีเวชภัณฑ์ที่จำเป็นในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ๖.จัดให้มีเครือข่ายองค์กรภาครัฐเอกชนเพื่อสามารถติดต่อขอความช่วยเหลือทันที	๑.ผู้บริหารโรงเรียน ๒.ครูประจำชั้น ๓.นักการภารโรง ๔.ผู้ปกครอง ๕.ชุมชน ๖.นักเรียน
๔.ธรณีพิบัติภัย	๑.ให้ความรู้ในการปฏิบัติตนแก่นักเรียนให้พ้นจากอันตราย ๒.จัดให้มีการอยู่เวรรักษาสถานที่ราชการ ๓.ตรวจสอบสภาพอาคารต่างๆอย่างสม่ำเสมอ ๔.ตัดแต่งกิ่งไม้ที่อยู่ใกล้อาคาร ๕.ติดตามข่าวพยากรณ์อากาศสม่ำเสมอ ๖.จัดให้มีเวชภัณฑ์ที่จำเป็นในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ๗.จัดให้มีเครือข่ายองค์กรภาครัฐเอกชนเพื่อสามารถติดต่อขอความช่วยเหลือทันที	๑.ผู้บริหารโรงเรียน ๒.ครูประจำชั้น ๓.นักการภารโรง ๔.ผู้ปกครอง ๕.ชุมชน ๖.นักเรียน

ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านสังคม

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๑. การล่อลวงละเมิดทางร่างกายและจิตใจ	๑. แต่งตั้งกรรมการเฝ้าระวังป้องปรามนักเรียนที่มีพฤติกรรมที่ ไม่พึงประสงค์และสถานที่จุดเสี่ยง โดยเฉพาะห้องเรียน ห้องน้ำ ๒. ให้ความรู้แก่ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ๓. จัดบริการให้คำปรึกษาแก่นักเรียน ๔. ใช้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ๕. ให้มีผู้รับผิดชอบรายงานตามลำดับชั้น ๖. นำนักเรียนเข้าสู่การช่วยเหลือ โดยมีครูดูแลติดตามอย่าง ใกล้ชิดและต่อเนื่อง ๗. ประสานงานผู้ปกครองเพื่อให้ความช่วยเหลือดูแล ๘. ประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น บ้านพักเด็ก และ ครอบครัว สถานีตำรวจ เป็นต้น	๑.ผู้บริหารโรงเรียน ๒.ครูประจำชั้น ๓.นักการภารโรง ๔.ผู้ปกครอง ๕.ชุมชน ๖.นักเรียน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๒. การทำร้ายตัวเองและการฆ่าตัวตาย	๑. จัดให้มีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพโดยมอบหมายครูประจำชั้น สังเกตพฤติกรรมนักเรียนเป็นรายบุคคล ๒. จัดทำระบบเครือข่ายระหว่างผู้ปกครอง ชุมชน สถานศึกษาเพื่อการสื่อสารและสานสัมพันธ์ร่วมมือป้องกันแก้ไขปัญหากับพฤติกรรมนักเรียน ๓. จัดกิจกรรมปลูกฝังให้เกิดความรัก ความสามัคคี ความเอื้ออาทรและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ๔. จัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของนักเรียนอย่างหลากหลาย ๕. ประสานความร่วมมือกับผู้เชี่ยวชาญ ให้คำปรึกษาอย่างสม่ำเสมอ ๖. ประสานพ่อแม่ ผู้ปกครองทันที เมื่อเกิดปัญหา เพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้าด้วยวิธีการต่าง ๆ	๑.ผู้บริหารโรงเรียน ๒.ครูประจำชั้น ๓.นักการภารโรง ๔.ผู้ปกครอง ๕.ชุมชน ๖.นักเรียน
๓. สารเสพติด	๑. จัดกิจกรรมเสริมทักษะชีวิต เพื่อสร้างความตระหนัก และให้นักเรียนเห็นคุณค่าแห่งตน ๒. จัดทำระบบเครือข่ายระหว่างผู้ปกครอง ชุมชน สถานศึกษาเพื่อการสื่อสารและสานสัมพันธ์ร่วมมือป้องกันแก้ไขปัญหากับพฤติกรรมนักเรียน ๓. จัดกิจกรรมที่ให้นักเรียนแสดงออกตามความสามารถที่ ถูกต้อง เช่น ศิลปะ ดนตรี กีฬา เป็นต้น ๔. จัดกลุ่มเฝ้าระวังโดยอาศัยเครือข่ายทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ๕. จัดการอบรมเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมให้แก่ นักเรียน ๖. ให้ความรู้แก่นักเรียนในการเลือกชมสื่อในด้านต่าง ๆ อย่างเหมาะสม ๗. จัดบรรยากาศสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาให้สะอาด ร่มรื่น สวยงาม เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ ๘. ใช้มาตรการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ ๙. แต่งตั้งผู้รับผิดชอบแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา ๑๐. คัดกรองและตรวจสุขภาพนักเรียนเป็นประจำ	๑.ผู้บริหารโรงเรียน ๒.ครูประจำชั้น ๓.นักการภารโรง ๔.ผู้ปกครอง ๕.ชุมชน ๖.นักเรียน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๔. การอุปโภคบริโภค	๑. จัดให้มีชมรมคุ้มครองผู้บริโภคในสถานศึกษา (อย.น้อย) เพื่อตรวจสอบคุณภาพและสารปนเปื้อนในอาหารและ ประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข่าวสาร ๒. จัดทำป้ายนิเทศ และกิจกรรมรณรงค์ ให้ความรู้เกี่ยวกับ การใช้เครื่องอุปโภคบริโภคอย่างถูกสุขอนามัย ๓. จัดให้มีเจ้าหน้าที่ทำความสะอาด รักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในโรงอาหารของโรงเรียน ๔. จัดให้มีระบบกำจัดขยะ การบำบัดน้ำเสีย และจัดสร้างบ่อดักไขมัน ๕. ในกรณีเกิดอุบัติเหตุจากการอุปโภคบริโภคของนักเรียน ให้ดำเนินการปฐมพยาบาลเบื้องต้นก่อนส่งต่อโรงพยาบาล ๖. ประสานแจ้งผู้ปกครองนักเรียนรับทราบเมื่อเกิดเหตุ ๗. จัดครูอนามัยอำนวยความสะดวกในการดูแลรักษาพยาบาล ร่วมกับ ผู้ปกครองเพื่อรับทราบข้อมูลนักเรียน ๘. รายงานเหตุการณ์ให้ผู้บังคับบัญชาทราบตามลำดับขั้น	๑.ผู้บริหารโรงเรียน ๒.ครูประจำชั้น ๓.นักการภารโรง ๔.ผู้ปกครอง ๕.ชุมชน ๖.นักเรียน
๕. การทะเลาะวิวาท	๑. ดำเนินการตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ๒. จัดทำระบบเครือข่ายระหว่างผู้ปกครอง ชุมชน สถานศึกษา เพื่อการสื่อสารและสานสัมพันธ์ร่วมมือป้องกันแก้ไขปัญหากับพฤติกรรมนักเรียน ๓. จัดให้มีการหน่วยเคลื่อนที่เร็ว เพื่อเข้าระงับเหตุกรณีที่มีเหตุทะเลาะวิวาท โดยประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ๔. ประสานแจ้งผู้ปกครองนักเรียนผู้ก่อเหตุ ผู้ได้รับบาดเจ็บให้ผู้ปกครองนักเรียนทราบและจัดเจ้าหน้าที่ดูแล โดยรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบตามลำดับ ๕.ประสานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ อปพร. หรือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๑.ผู้บริหารโรงเรียน ๒.ครูประจำชั้น ๓.นักการภารโรง ๔.ผู้ปกครอง ๕.ชุมชน ๖.นักเรียน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๖. การถูกล่อลวงและลักพา	๑. จัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะการคิด วิเคราะห์ การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า การตัดสินใจ การให้คำปรึกษาที่ถูกต้อง รวมไปถึงทักษะการป้องกันตัวเองให้พ้นจากการถูกล่อลวงและลักพา ๒. จัดระบบรักษาความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพ จัดเวรยามเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา ๓. ประสานงานกับชุมชน เครือข่ายผู้ปกครอง ในการสอดส่องนักเรียนอย่างทั่วถึงและสม่ำเสมอ ๔. ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ช่วยสอดส่องดูแล เพื่อป้องกันการถูกล่อลวงและลักพา ๕. ให้มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารเกี่ยวกับการล่อลวงและลักพา และวิธีการป้องกันให้นักเรียนทราบทุกระยะ ๖. ประสานงานเจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้ปกครอง เพื่อดำเนินการติดตามค้นหา ๗. ขอความร่วมมือจากครู ผู้ปกครอง ชุมชน หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ในการแจ้งเบาะแส ๘. ประสานแจ้งผู้ปกครองนักเรียนรับทราบเมื่อเกิดเหตุ โดยรายงานให้ผู้บังคับบัญชารับทราบตามลำดับ	๑.ผู้บริหารโรงเรียน ๒.ครูประจำชั้น ๓.นักการภารโรง ๔.ผู้ปกครอง ๕.ชุมชน ๖.นักเรียน
๗. สื่อดลามกอนาจาร	๑.ควบคุมดูแลการนำข้อมูลข่าวสารและสื่อบันเทิงต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ไม่ให้เข้ามาเผยแพร่ในสถานศึกษา ๒. จัดทำหลักสูตรบูรณาการการสอนในเรื่องเพศศึกษา ศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรมที่ดี และเหมาะสมในทางสังคมให้กับ นักเรียน ๓. จัดกิจกรรมและเสริมสร้างค่านิยม ปลุกฝังคุณธรรมจริยธรรม ที่ดีงามให้กับนักเรียนเพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ไม่ เหมาะสม ๔. ประสานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่และผู้ที่เกี่ยวข้องในการตรวจตรา ควบคุมดูแล ตามแหล่งจำหน่ายและเผยแพร่ ๕. ดำเนินการตรวจค้นยึดสิ่งของและลงโทษ หากพบนักเรียนนำสื่อลามกอนาจารเข้ามาสถานศึกษา ติดต่อประสานงาน ผู้ปกครอง เพื่อหาแนวทางแก้ไขปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ๖. มอบครูประจำชั้น ติดตามและเฝ้าระวัง ภายหลังดำเนินการแก้ไขแล้ว เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหในระยะต่อไปมิให้เกิดขึ้น	๑.ผู้บริหารโรงเรียน ๒.ครูประจำชั้น ๓.นักการภารโรง ๔.ผู้ปกครอง ๕.ชุมชน ๖.นักเรียน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๘. อบายมุข	๑. กำหนดให้สถานศึกษา เป็นเขตปลอดอบายมุขทุกประเภท ๒. จัดทำแผนผัง zoning เขตปลอดอบายมุขร่วมกับชุมชน ๓. จัดกิจกรรมเสริมสร้างความรู้และความตระหนักรู้เกี่ยวกับโทษภัยและปัญหาอบายมุข ที่มีผลกระทบต่อการเรียนและความเป็นอยู่ของนักเรียน ๔. มอบหมายครูประจำชั้น ติดตามสอดส่องดูแลพฤติกรรมของนักเรียน ในกลุ่มที่มีปัญหาและกลุ่มเสี่ยง ต้องรับดำเนินการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในเบื้องต้น ๕. สำรวจแหล่งอบายมุขหรือแหล่งมั่วสุม โดยจัดทำเป็นข้อมูลแผนที่ตั้งเพื่อการประสานกับครูผู้รับผิดชอบ ผู้ปกครองและเจ้าหน้าที่ตำรวจ ๖. ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองช่วยกวดขันดูแลบุตรหลานอย่างใกล้ชิด ทั้งการเรียน ค่าใช้จ่ายเงิน การใช้โทรศัพท์ การ ออกเที่ยวเตร่ หรือการทากิจกรรมนอกบ้าน รวมทั้งการใช้สื่อเทคโนโลยีในครอบครัวยังไปในทางที่ไม่เหมาะสม ๗. จัดตั้งกลุ่มเครือข่ายความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง ชุมชนในการให้ข้อมูลข่าวสารและติดตามสอดส่องดูแลป้องกันไม่ให้ให้นักเรียนไปมั่วสุมในแหล่งอบายมุขต่าง ๆ ๘. จัดทำทะเบียนข้อมูลนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง ๙. เชิญผู้ปกครองประชุมเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหา และให้ความช่วยเหลืออย่างจริงจังร่วมกัน ๑๐. จัดเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการออกตรวจตราตามแหล่งอบายมุขต่าง ๆ โดยการประสานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ และหน่วยงานที่รับผิดชอบ หรือระหว่างสถานศึกษาด้วยกัน	๑.ผู้บริหารโรงเรียน ๒.ครูประจำชั้น ๓.นักการภารโรง ๔.ผู้ปกครอง ๕.ชุมชน ๖.นักเรียน
๙. พฤติกรรมซู้สาว	๑. ให้ความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติตนและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านการวางตัวคบเพื่อนต่างเพศ และจัดการเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษา ๒. มอบหมายครูประจำชั้น ให้คำปรึกษาแก่นักเรียน ๓. จัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนให้ปลอดโปร่งไม่มีมุมอับ อันจะส่งผลต่อพฤติกรรมในทางที่ไม่เหมาะสมของ นักเรียน ๔. กำกับติดตามดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของครูเวรประจำวัน ๕. สร้างเครือข่ายประสานความร่วมมือระหว่างเครือข่ายผู้ปกครอง ชุมชนและโรงเรียนในการแจ้งเบาะแส ๖. เมื่อนักเรียนประสบปัญหาให้สถานศึกษามอบหมายผู้รับผิดชอบสืบหาข้อเท็จจริงและดำเนินการแก้ไข ในกรณีที่เป็นปัญหาร้ายแรงให้ผู้บังคับบัญชารายงานตามลำดับขั้นตอน ๗. ประสานงานเชิญผู้ปกครองมารับทราบปัญหา และร่วมมือช่วยกันแก้ไขปัญหา ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทางที่เหมาะสม ๘. ติดตาม กำกับ ดูแลนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม	๑.ผู้บริหารโรงเรียน ๒.ครูประจำชั้น ๓.นักการภารโรง ๔.ผู้ปกครอง ๕.ชุมชน ๖.นักเรียน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๑๐. อินเทอร์เน็ตและเกม	๑. ให้ความรู้แก่นักเรียนในการเลือกบริโภคข้อมูลข่าวสาร ภัยจากสื่ออินเทอร์เน็ต ๒. จัดกิจกรรมเสริมสร้างความสนใจหรือสร้างแรงจูงใจในการใช้คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต อย่างสร้างสรรค์ ๓. ประสานความร่วมมือ ผู้ปกครอง เครือข่ายผู้ปกครอง เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการป้องกัน กวดขัน ดูแล ตามแหล่ง สถาน บ้าน เถิง ร้านอินเทอร์เน็ต ร้านเกม เป็นต้น ๔. ครูฝ่ายปกครองและครูที่ปรึกษากำกับ ติดตาม การมาเรียนของนักเรียนและประสานกับผู้ปกครองในการเดินทางไป – กลับระหว่างบ้านและโรงเรียน ๕. จัดให้บริการอินเทอร์เน็ตแก่นักเรียนในช่วงเวลาที่เหมาะสมตามบริบทของโรงเรียน และให้ครูควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด ๖. ดำเนินการนำกลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงมาอบรมให้ความรู้ในเรื่องการใช้อินเทอร์เน็ต ๗. จัดอาสาสมัครนักเรียนคอยตรวจสอบการใช้อินเทอร์เน็ต/เว็บไซต์ต่างๆ	๑.ผู้บริหารโรงเรียน ๒.ครูประจำชั้น ๓.นักการภารโรง ๔.ผู้ปกครอง ๕.ชุมชน ๖.นักเรียน

๔. ด้านสุขภาพอนามัยของนักเรียน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
ด้านสุขภาพอนามัย ของนักเรียน	. สร้างองค์ความรู้ให้แก่ครู และบุคลากร ในเรื่องแนวทางการส่งเสริมสุขภาพนักเรียน การป้องกันมลภาวะจากสิ่งแวดล้อม การป้องกันไม่ให้เกิดโรคต่าง ๆ ให้ระบาดมากขึ้น ๒. จัดทำมาตรการบริหารจัดการขยะในสถานศึกษา ๓. แต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบงานให้ชัดเจน ๔. ตรวจสุขภาพนักเรียนอย่างน้อยปีละครั้ง ประสานงานกับ โรงพยาบาลเพื่อดูแลนักเรียนที่มีร่างกายอ่อนแออย่างใกล้ชิด ๕. ปิดสถานศึกษาเมื่อมีโรคระบาด ๖. แจ้งผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นในกรณีมีโรคติดต่อเกิดขึ้นใน โรงเรียน ๗. จัดน้ำดื่ม น้ำใช้ให้ปลอดภัยรวมทั้งระบบกักเก็บน้ำและระบบการจ่ายน้ำให้ถูกสุขอนามัย ๘. มีส้วมที่ถูกสุขอนามัย . มีอุปกรณ์และสถานที่สำหรับล้างมือ และให้ความรู้ในการ ล้างมือของนักเรียนอย่างถูกวิธี ๑๐. ควบคุมความสะอาดในการปรุงและจำหน่ายอาหารให้ถูก สุขลักษณะ ๑๑. จัดสถานที่และบริเวณสถานศึกษาให้ถูกสุขลักษณะ	๑.ผู้บริหารโรงเรียน ๒.ครูประจำชั้น ๓.นักการภารโรง ๔.ผู้ปกครอง ๕.ชุมชน ๖.นักเรียน

๕. ด้านสัตว์มีพิษ

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
ด้านสัตว์มีพิษ	๑. จัดสภาพแวดล้อมให้สะอาดร่มรื่น ตัดแต่งกิ่งไม้ กำจัดแหล่งที่ อยู่อาศัยของสัตว์มีพิษเพื่อให้ความปลอดภัยแก่นักเรียน ๒. ให้ความรู้แก่ครู บุคลากร และนักเรียนเกี่ยวกับสัตว์มีพิษ ตลอดจนวิธีการป้องกันและปฐมพยาบาลเบื้องต้นกรณีได้รับพิษ ๓. จัดทำป้ายเตือนภัยจากสัตว์มีพิษในบริเวณที่เป็นจุดเสี่ยง เช่น บริเวณรั้วสถานศึกษา ต้นไม้ใหญ่ ซึ่งมักจะเป็นที่อยู่อาศัยของ สัตว์มีพิษเบื้องต้น ๔. ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการกำจัด แหล่งเพาะพันธุ์สัตว์ เช่น กำจัดแหล่ง เพาะพันธุ์ยุง ๕. จัดเตรียมอุปกรณ์และเวชภัณฑ์ในการปฐม พยาบาล กรณีที่ได้รับพิษจากสัตว์มีพิษ ๖. จัดทำแผนฉุกเฉิน และการฝึกซ้อม โดยความร่วมมือกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๑.ผู้บริหารโรงเรียน ๒.ครูประจำชั้น ๓.นักการภารโรง ๔.ผู้ปกครอง ๕.ชุมชน ๖.นักเรียน

๖. ด้านเหตุร้าย ภัยคุกคามและอาชญากรรม

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
ด้านเหตุร้าย ภัย คุกคาม และ อาชญากรรม	๑. จัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะการคิด วิเคราะห์ การแก้ปัญหา เฉพาะหน้า การตัดสินใจ การให้คำปรึกษาที่ถูกต้อง รวมไปถึง ทักษะการป้องกันตัวเองให้พ้นจากเหตุร้าย ภัยคุกคามและ อาชญากรรม ๒. จัดระบบรักษาความปลอดภัยที่มี ประสิทธิภาพ จัดเวรยาม เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยใน สถานศึกษา ๓. ประสานงานกับชุมชน เครือข่ายผู้ปกครอง ใน การสอดส่อง นักเรียนอย่างทั่วถึงและสม่ำเสมอ ๔. ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ช่วยสอดส่องดูแล เพื่อ เฝ้าระวังและป้องกันเหตุร้าย ภัยคุกคาม และอาชญากรรม ๕. ให้มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารเกี่ยวกับเหตุร้าย ภัยคุกคาม และอาชญากรรม และวิธีการป้องกันให้นักเรียนทราบทุกระยะ ๖. ประสานงานเจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้ปกครอง เพื่อดำเนินการ ติดตามดเฝ้าระวัง ป้องกัน ๗. ขอความร่วมมือจากครู ผู้ปกครอง ชุมชน หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ในการแจ้งเบาะแสการเกิดเหตุ ๘. ประสานแจ้งผู้ปกครองนักเรียนรับทราบเมื่อเกิดเหตุ โดย รายงานให้ผู้บังคับบัญชารับทราบตามลำดับ	๑.ผู้บริหารโรงเรียน ๒.ครูประจำชั้น ๓.นักการภารโรง ๔.ผู้ปกครอง ๕.ชุมชน ๖.นักเรียน

ภาคผนวก

คำชี้แจง ให้สถานศึกษาประเมินผลการปฏิบัติงานตามคู่มือและมาตรการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษา
โดยเขียนเครื่องหมาย (/) ในช่องผลการประเมิน

รายการ	ผลการประเมิน (ระดับคะแนน)						ผลการปฏิบัติงาน กรณีที่ผลการปฏิบัติงานต่ำกว่า ๓)		หมายเหตุ
	๕	๔	๓	๒	๑	๐	อยู่ระหว่าง การดำเนินการ แก้ไข	กำลัง ดำเนินการ	
การดำเนินงาน ด้านที่ ๑ การป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ ๑.อุบัติเหตุจากอาคารเรียน อาคาร ประกอบ									
๑.๑ โครงสร้างของอาคารเรียน อาคาร ประกอบ									
๑.๒ การใช้ครุภัณฑ์									
๑.๓ อุปกรณ์ไฟฟ้า									
๑.๔ ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการ									
๑.๕ ห้องน้ำห้องส้วม									
๒.บริเวณสถานศึกษา ๒.๑ ร้วและประตูสถานศึกษา									
๒.๒ บ่อน้ำ สระน้ำ บ่อเลี้ยงปลา									
๒.๓ เขตก่อสร้างและกองวัสดุชำรุด									
๒.๔ ต้นไม้									
๒.๕ สนาม สนามเด็กเล่น สนามกีฬา และอุปกรณ์กีฬา									
๒.๖ โถ่งน้ำ บ่อเกรอะบ่อซึม ถังเก็บน้ำ									
๒.๗ เตาเผาขยะและที่ทิ้งขยะ									
๓. สภาพแวดล้อมของสถานศึกษา									
๔. เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ต่างๆ									
๕. การเดินทางไป - กลับ ๕.๑ การเดินทางเท้า									

รายการ	ผลการประเมิน (ระดับคะแนน)						ผลการปฏิบัติงาน (กรณีที่ผลการปฏิบัติงานต่ำกว่า ๓)		หมายเหตุ
	๕	๔	๓	๒	๑	๐	อยู่ระหว่าง การดำเนินการ แก้ไข	กำลัง ดำเนินการ	
๕.๒ การเดินทางโดยยานพาหนะทางบก									
๕.๓ การเดินทางโดยยานพาหนะทางน้ำ									
๖. การพานักเรียนไปศึกษานอกสถานที่									
๗. การร่วมกิจกรรมสำคัญ									
๗.๑ การแสดงของนักเรียนบนเวทีหรือ กลางแจ้ง									
๗.๒ การเดินรณรงค์ลักษณะต่างๆ									
๗.๓ การเล่นเกมและการแข่งขันกีฬา									
๗.๔ การเข้าค่ายพักแรมลูกเสือ ยุวกาชาด									
๗.๕ การเข้าร่วมพัฒนาชุมชน									
๗.๖ การใช้ลูกโป่งอัดแก๊สในการเปิดงาน พิธีต่างๆ									
รวมคะแนน									
ด้านที่ ๒ การป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ									
๒.๑ อัคคีภัย									
๒.๒ วาตภัย									
๒.๓ อุทกภัย									
๒.๔ ธรณีพิบัติภัย									
รวมคะแนน									
ด้านที่ ๓ ปัญหาทางด้านสังคม									
๓.๑ การล่วงละเมิดทางร่างกายและจิตใจ									
๓.๒ การทำร้ายร่างกายและการฆ่าตัวตาย									
๓.๓ สารเสพติด									
๓.๔ การอุปโภคบริโภค									
๓.๕ การทะเลาะวิวาท									
๓.๖ การถูกล่อลวงและการลักพา									
๓.๗ สื่อลามกอนาจาร									

รายการ	ผลการประเมิน (ระดับคะแนน)						ผลการปฏิบัติงาน (กรณีที่ผลการปฏิบัติงานต่ำกว่า ๓)		หมายเหตุ
	๕	๔	๓	๒	๑	๐	อยู่ระหว่าง การดำเนินการ แก้ไข	กำลัง ดำเนินการ	
๓.๘ อบายมุข									
๓.๙ พุทธกิจกรรมผู้สาว									
๓.๑๐ อินเทอร์เน็ตและเกม									
รวมคะแนน									
ด้านที่ ๔ ปัญหาด้านสุขภาพอนามัยของ นักเรียน									
๔.๑ มลพิษจากสิ่งแวดล้อม									
๔.๒ โรคติดต่อและโรคระบาด									
๔.๓ความผิดปกติจากสภาวะของนักเรียน									
รวมคะแนน									
ด้านที่ ๕ ปัญหาด้านสัตรัมพิช									
รวมคะแนน									
ด้านที่ ๖ ผลกระทบจากการสู้รบและความ ไม่สงบ									
รวมคะแนน									

แนวปฏิบัติการขออนุญาตพานักเรียนไปนอกสถานศึกษา

มาตรการในการพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษาและเดินทางไกลเข้าค่ายพักแรมของลูกเสือ เนตรนารีและยุวกาชาด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๗ ขอแจ้งให้สถานศึกษาและผู้เกี่ยวข้อง ในการขออนุญาตพานักเรียนไปนอกสถานศึกษาได้ทราบและถือปฏิบัติดังนี้

๑. การพานักเรียนไปนอกสถานศึกษาแบบไม่ค้างคืน

ผู้อำนวยการโรงเรียนเป็นผู้พิจารณาและอนุญาตให้นักเรียนไปนอกสถานศึกษา

๒. การพานักเรียนไปนอกสถานศึกษาแบบค้างคืน

๒.๑ โรงเรียนยื่นแบบขออนุญาตพานักเรียนไปนอกสถานศึกษาพร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องมายังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๗ ก่อนเดินทางไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน โดยผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๗ เป็นผู้พิจารณาและอนุญาตให้พานักเรียนไปนอกสถานศึกษา หากมีเหตุสุดวิสัยที่ต้องยื่นเรื่องโดยกระทันหัน ให้ชี้แจงเหตุผลความจำเป็นเป็นกรณีไป ทั้งนี้ ให้แนบเอกสารที่เกี่ยวข้องดังนี้

๑) หนังสือขออนุญาตโดยทำตามแบบขออนุญาตผู้บังคับบัญชาพานักเรียนไปนอกสถานศึกษา (เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๗)

๒) สำเนาโครงการที่จะพานักเรียนไปนอกสถานศึกษา / หนังสือต้นเรื่องจากหน่วยงานต่างๆ

๓) กำหนดการเดินทาง/ตารางกิจกรรมประจำวัน

๔) แผนที่การเดินทางแผนที่สังเขปและรายละเอียดของสถานที่ที่จะเดินทางไป

๕) รายชื่อนักเรียนที่พาไปนอกสถานศึกษาและรายชื่อครูผู้ควบคุม

๖) สำเนาหนังสือการขออนุญาตผู้ปกครอง

๗) สำเนาเอกสารการทํากันภัยและประกันชีวิตให้กับนักเรียนและครูผู้ควบคุม

สำหรับเอกสารหลักฐานต่อไปนี้ให้จัดเก็บฉบับจริงไว้ที่โรงเรียน

๘) เอกสารการจัดจ้างได้แก่

- เอกสารการจัดจ้างเหมาพาหนะในการเดินทางไปนอกสถานศึกษา
- สำเนาใบอนุญาตขับขี่รถยนต์ของพนักงานขับรถรับจ้างตามประเภทของรถ
- สำเนาทะเบียนบ้านของพนักงานขับรถรับจ้าง

๙) เอกสารหลักฐานต่างๆที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี)

๒.๒ โรงเรียนต้องได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๗ ก่อนจึงจะออกเดินทางได้เมื่อโรงเรียนพานักเรียนกลับจากการพาไปนอกสถานศึกษาแล้วให้รายงานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๗ทราบตามแบบรายงานผลการพานักเรียนไปนอกสถานศึกษา

๒.๓ ให้ผู้อำนวยการโรงเรียนหรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นผู้ควบคุมและจะต้องมีครูเป็นผู้ช่วยผู้ควบคุมดูแลในการเดินทางโดยมีครู ๑ คนต่อนักเรียนไม่เกิน ๓๐ คนถ้ามีนักเรียนหญิงควรมีครูหญิงควบคุมไปด้วยตามความเหมาะสม

๒.๔ ผู้ควบคุมและผู้ช่วยผู้ควบคุมต้องดำเนินการให้นักเรียนอยู่ในระเบียบวินัย เพื่อให้การเดินทางเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและปลอดภัย และควรมีเครื่องมือสื่อสารและหมายเลขโทรศัพท์ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อการประสานงานทุกระยะ

๒.๕ ห้ามผู้ควบคุม ผู้ช่วย ผู้ควบคุมเสพหรือชักชวนให้พนักงานขับรถหรือผู้ขับเรือเสพสุราหรือของมีเมาขณะเดินทาง

๒.๖ ให้ผู้อำนวยการโรงเรียนพิจารณาเลือกเส้นทางที่จะเดินทางเลือกยานพาหนะที่อยู่ในสภาพมั่นคงแข็งแรงในการเดินทางรวมถึงจัดให้มีป้ายข้อความแสดงให้เห็นว่ายานพาหนะนั้นบรรทุกนักเรียน

๒.๗ การพานักเรียนไปนอกสถานศึกษาให้เป็นความสมัครใจเพื่อไปทำกิจกรรมการเรียนการสอนหรือทัศนศึกษามีค่าใช้จ่าย เพื่อทดสอบสมรรถภาพหรือจัดกิจกรรมอื่นๆเพื่อเป็นการวัดผลให้คะแนน

๒.๘ โรงเรียนต้องจัดอุปกรณ์ปฐมพยาบาลเบื้องต้นประจำรถหรือยานพาหนะหรือที่พักแรม และดูแลนักเรียนที่มีโรคประจำตัวเป็นพิเศษรวมทั้งจัดให้มีครูพยาบาลหรือผู้ที่มีความรู้ในด้านการรักษาพยาบาลดูแลนักเรียนระหว่างกระทำกิจกรรมรวมทั้งจัดรถรับ-ส่งกรณีมีเหตุฉุกเฉินตลอดเวลา

๒.๙ ห้ามมิให้มีการเสพสุราสิ่งเสพติดของมีเมาและเล่นการพนันทุกชนิด

๒.๑๐ เมื่อเดินทางถึงสถานที่จัดกิจกรรมต้องจัดให้มีการปฐมนิเทศเพื่อแจ้งกฎระเบียบข้อปฏิบัติในการใช้สถานที่และการปฏิบัติตนขณะอยู่ในบริเวณที่จัดกิจกรรมและที่พักแรมค้างคืน

๒.๑๑ การจัดที่พักต้องจัดที่พักแยกชายและหญิงโดยมีผู้ควบคุมดูแล

๒.๑๒ จัดให้มีครูทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยตลอดช่วงเวลากิจกรรม

๒.๑๓ การจัดกิจกรรมต้องจัดให้เหมาะสมกับระดับชั้นเรียนวัยเพศและความสามารถของนักเรียนหลีกเลี่ยงกิจกรรมที่เสี่ยงอันตรายโดยโผนเกินไป

๒.๑๔ กรณีที่เกิดการพลัดหลงหรือออกนอกสถานที่หรือค่ายพักแรมโดยไม่ทราบสาเหตุ ให้แจ้งและประสานงานกับผู้ดูแลสถานที่บุคคลในท้องถิ่นหรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเพื่อวางแผนค้นหา

ติดตาม

พร้อมแจ้งผู้ปกครองและผู้บังคับบัญชาทราบโดยทันที

๒.๑๕ จัดทำแผนที่เส้นทางเดินทางและแผนผังแสดงที่ตั้งของสถานที่ไปทัศนศึกษาหรือสถานที่พักแรมเพื่อตรวจสอบติดตามผลการดำเนินงานและช่วยเหลือกรณีเหตุฉุกเฉิน

๒.๑๖ ให้โรงเรียนปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการพานักเรียนและ

นักศึกษาไปนอกสถานศึกษา พ.ศ.๒๕๔๘ และประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องมาตรการในการพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษาและเดินทางไกลเข้าค่ายพักแรมของลูกเสือเนตรนารีและยุวกาชาดอย่างเคร่งครัดโดยคำนึงถึงความปลอดภัยของนักเรียนเป็นสำคัญสร้างความตระหนักให้ครูผู้ควบคุมและครูผู้ช่วยควบคุมมีความรับผิดชอบต่อนักเรียนที่สูง

๓. การพานักเรียนไปนอกราชอาณาจักร

โรงเรียนยื่นแบบขออนุญาตพานักเรียนไปนอกสถานศึกษาพร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องมายังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๗ ก่อนเดินทางไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน เพื่อเสนอผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา (กรณีที่ไม่ใช่เฉพาะกรณีทุนส่วนตัวหรือทุนที่ไม่ผูกพันกับงบประมาณของ สพฐ.) หรือเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานพิจารณาและอนุญาต (กรณีงบที่ผูกพันกับงบประมาณของ สพฐ.) ทั้งนี้ ให้แนบเอกสารที่เกี่ยวข้องดังนี้

๑) หนังสือขออนุญาต/หนังสือนำของโรงเรียน

๒) หนังสือต้นเรื่องจากหน่วยงานนั้นๆ/โครงการ/คำสั่ง (ให้ผู้บริหารสถานศึกษารับรองสำเนาด้วย)

๓) กำหนดการเดินทาง/ตารางกิจกรรมประจำวันคำสั่ง (ให้ผู้บริหารสถานศึกษารับรองสำเนาด้วย)

๔) รายชื่อนักเรียนที่พาไปนอกสถานศึกษาและรายชื่อครูผู้ควบคุมคำสั่ง (ให้ผู้บริหารสถานศึกษารับรองสำเนาด้วย)

๕) เอกสารการขออนุญาตผู้ปกครอง/ใบตอบรับของผู้ปกครอง (เอกสารฉบับจริงที่ผู้ปกครองของนักเรียนอนุญาตแล้ว)

๖) สำเนาเอกสารการรับประกันภัยและประกันชีวิตให้กับนักเรียนและครูผู้ควบคุมคำสั่ง (ให้ผู้บริหารสถานศึกษารับรองสำเนาด้วย)

๗) แผนควบคุมดูแลความปลอดภัยของนักเรียนคำสั่ง (ให้ผู้บริหารสถานศึกษารับรองสำเนาด้วย)

คู่มือแนวทางปฏิบัติและมาตรการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษา ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๒
เรื่องการพานักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ และมาตรการเพิ่มเติม

๑. สัญญาจ้างให้กำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับสภาพรถและพนักงานขับรถให้ชัดเจน
๒. ขอความร่วมมือโรงพยาบาลหรือสถานื่อนามัยใกล้เคียงในการตรวจความพร้อมและสภาพร่างกายของพนักงานขับรถก่อนออกเดินทาง
๓. ขอความร่วมมือสำนักงานขนส่งจังหวัดหรือสถานตรวจสภาพรถยนต์เอกชนในการตรวจสอบสภาพรถคันที่จะใช้เดินทาง
๔. พิจารณากำหนดการเดินทางให้รัดกุม รอบคอบ ไม่ควรเริ่มเดินทางในช่วงเวลากลางคืนเพื่อให้ถึงที่ทัศนศึกษาในช่วงเช้า
๕. เลือกเส้นทางที่มีความปลอดภัย และตรวจสอบสภาพเส้นทางเพื่อให้ทราบจุดที่ต้องระมัดระวัง โดยประสานให้พนักงานขับรถทราบล่วงหน้าอีกทางหนึ่ง

คู่มือแนวทางปฏิบัติและมาตรการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษา ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๖ ส่วนที่ ๓ มาตรการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุจากการพานักเรียนไปศึกษานอกสถานศึกษา และมาตรการเพิ่มเติมดังนี้

๑. การเลือกยานพาหนะและผู้ขับขี่ (มาตรการที่ ๘)

๑.๑ สถานศึกษาต้องจัดทำสัญญาเช่ารถกับผู้ที่ได้รับอนุญาตประกอบการขนส่งจากกรมการขนส่งทางบกและใช้รถที่จดทะเบียนเป็นรถโดยสารสาธารณะ ซึ่งจะมีการทำประกันภัยตาม พ.ร.บ.คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถตามที่กฎหมายกำหนด ทั้งนี้ แบบสัญญาเช่ารถยนต์ต้องกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับสภาพรถและพนักงานขับรถ พร้อมกับระบุความรับผิดชอบเกี่ยวกับความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นให้ชัดเจน

๑.๒ ผู้ประกอบการขนส่งต้องจัดการรถโดยสารที่มีสภาพมั่นคง แข็งแรง พร้อมใช้งานได้อย่างปลอดภัย โดยมีอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัยครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนด เช่น มีเข็มขัดนิรภัยทุกที่นั่งมีประตูฉุกเฉิน ถึงดับเพลิง ค้อนทุบกระจก ครบถ้วนสมบูรณ์ และผ่านการตรวจสอบสภาพรถจากกรมการขนส่งทางบก

๑.๓ ให้สถานศึกษาจัดส่งบุคลากรที่เกี่ยวข้องไปตรวจสอบ ดูแลความเรียบร้อยของสภาพรถโดยสารให้ผู้ประกอบการขนส่งได้อย่างปลอดภัย โดยขอความร่วมมือสำนักงานขนส่งจังหวัดหรือสถานตรวจสอบสภาพรถยนต์เอกชนในการตรวจสอบสภาพรถคันที่จะใช้เดินทาง

๑.๔ ให้สถานศึกษาตรวจสอบพนักงานขับรถที่ผู้ประกอบการขนส่งจัดมาให้ว่ามีใบอนุญาตขับรถที่ถูกต้องตรงตามประเภทรถโดยสาร ใบอนุญาตไม่สิ้นอายุ มีความรู้ มีความชำนาญเส้นทางตามแผนการเดินทาง มีความสุภาพเรียบร้อย ไม่ดื่มสุรา ทั้งนี้ สามารถตรวจสอบประวัติพนักงานขับรถจากกรมการขนส่งทางบกหรือสำนักงานขนส่งจังหวัด พร้อมทั้งขอความร่วมมือโรงพยาบาลหรือสถานอนามัยใกล้เคียงในการตรวจความพร้อมและสภาพร่างกายของพนักงานขับรถก่อนออกเดินทาง

๑.๕ กรณีที่เป็นการเดินทางในเส้นทางที่ผ่านภูเขาลาดชันและคดเคี้ยวให้ใช้รถโดยสารชั้นเดียวในการเดินทาง

๒. การจัดทำแผนการเดินทาง (มาตรการที่ ๙)

๒.๑ สถานศึกษาต้องดำเนินการสำรวจเส้นทางก่อนการพานักเรียน และนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา โดยเลือกเส้นทางที่ปลอดภัยที่สุด

๒.๒ สถานศึกษาต้องจัดทำแผนที่สังเขป แสดงเส้นทางการเดินทางให้ชัดเจนพร้อมทั้งระบุผู้รับผิดชอบ พร้อมทั้งจัดส่งแผนการเดินทางหรือแผนที่เส้นทาง รวมทั้งจุดที่ต้องระมัดระวังในเส้นทางให้กับผู้ประกอบการขนส่งและพนักงานขับรถศึกษาก่อนการเดินทาง

๒.๓ ให้แผนการเดินทางเป็นส่วนหนึ่งของสัญญาเช่ารถยนต์กับผู้ประกอบการขนส่งโดยพิจารณากำหนดการเดินทางให้รัดกุมรอบคอบ ไม่ควรเริ่มเดินทางในเวลากลางคืน เพื่อให้ถึงที่ทัศนศึกษาในช่วงเช้า โดยเส้นทางที่ขับไกลเกินกว่า ๔ ชั่วโมง ผู้ประกอบการต้องจัดพนักงานขับรถ จำนวน ๒ คน เพื่อสับเปลี่ยนกันขับ หรือจัดทำแผนการเดินทางให้มีระยะเวลาหยุดพักไม่น้อยกว่าครึ่งชั่วโมงและขับรถติดต่อกันเป็นเวลา ๔ ชั่วโมง

๒.๔ สถานศึกษาต้องจัดทำแผนสำรอง กรณีมีเหตุฉุกเฉินและจำเป็น โดยจะต้องแจ้งให้ผู้ประกอบการขนส่งรับทราบและมีส่วนรับผิดชอบกับแผนสำรองดังกล่าวด้วย

๓. การปฏิบัติระหว่างการเดินทาง (มาตรการที่ ๑๐)

๓.๑ ผู้ควบคุม และผู้ช่วยผู้ควบคุมต้องกำกับ ดูแล ไม่ให้มีการทักนักเรียน และนักศึกษาเกินจำนวนที่นั่งของรถโดยสาร

๓.๒ ผู้ควบคุมและผู้ช่วยผู้ควบคุมต้องกำกับ ดูแล พนักงานขับรถไม่ให้ขับรถเร็วเกินอัตราที่กฎหมายกำหนดหรือมีพฤติกรรมเสี่ยงในการขับรถที่อาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุ รวมทั้งห้ามมิให้มีการเสพสุรา สิ่งเสพติด ของมีเมา และการเล่นพนันทุกชนิด

๓.๓ ผู้ควบคุมและผู้ช่วยผู้ควบคุมต้องกำกับ ดูแลนักเรียน และนักศึกษาให้คาดเข็มขัดนิรภัยทุกคน

๑. การเลือกยานพาหนะและผู้ขับขี่ (มาตรการที่ ๘)

๑.๑ สถานศึกษาต้องจัดทำสัญญาเช่ารถกับผู้ที่ได้รับอนุญาตประกอบการขนส่งจากกรมการขนส่งทางบกและใช้รถที่จดทะเบียนเป็นรถโดยสารสาธารณะ ซึ่งจะมีการทำประกันภัยตาม พ.ร.บ.คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถตามที่กฎหมายกำหนด ทั้งนี้ แบบสัญญาเช่ารถยนต์ต้องกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับสภาพรถและพนักงานขับรถ พร้อมกับระบุความรับผิดชอบเกี่ยวกับความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นให้ชัดเจน

๑.๒ ผู้ประกอบการขนส่งต้องจัดการรถโดยสารที่มีสภาพมั่นคง แข็งแรง พร้อมใช้งานได้อย่างปลอดภัย โดยมีอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัยครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนด เช่น มีเข็มขัดนิรภัยทุกที่นั่งมีประตูฉุกเฉิน ถึงดับเพลิง ค้อนทุบกระจก ครบถ้วนสมบูรณ์ และผ่านการตรวจสอบสภาพรถจากกรมการขนส่งทางบก

๑.๓ ให้สถานศึกษาจัดส่งบุคลากรที่เกี่ยวข้องไปตรวจสอบ ดูแลความเรียบร้อยของสภาพรถโดยสารให้พร้อมใช้งานได้อย่างปลอดภัย โดยขอความร่วมมือสำนักงานขนส่งจังหวัดหรือสถานตรวจสอบสภาพรถยนต์เอกชนในการตรวจสอบสภาพรถคันที่จะใช้เดินทาง

๑.๔ ให้สถานศึกษาตรวจสอบพนักงานขับรถที่ผู้ประกอบการขนส่งจัดหามาให้ว่ามีใบอนุญาตขับรถที่ถูกต้องตรงตามประเภทรถโดยสาร ใบอนุญาตไม่สิ้นอายุ มีความรู้ มีความชำนาญเส้นทางตามแผนการเดินทาง มีความสุภาพเรียบร้อย ไม่ดื่มสุรา ทั้งนี้ สามารถตรวจสอบประวัติพนักงานขับรถจากกรมการขนส่งทางบกหรือสำนักงานขนส่งจังหวัด พร้อมทั้งขอความร่วมมือโรงพยาบาลหรือสถานอนามัยใกล้เคียงในการตรวจความพร้อมและสภาพร่างกายของพนักงานขับรถก่อนออกเดินทาง

๑.๕ กรณีที่เป็นการเดินทางในเส้นทางที่ผ่านภูเขาลาดชันและคดเคี้ยวให้ใช้รถโดยสารชั้นเดียวในการเดินทาง

๒. การจัดทำแผนการเดินทาง (มาตรการที่ ๙)

๒.๑ สถานศึกษาต้องดำเนินการสำรวจเส้นทางก่อนการพานักเรียน และนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา โดยเลือกเส้นทางที่ปลอดภัยที่สุด

๒.๒ สถานศึกษาต้องจัดทำแผนที่สังเขป แสดงเส้นทางการเดินทางให้ชัดเจนพร้อมทั้งระบุผู้รับผิดชอบ พร้อมทั้งจัดส่งแผนการเดินทางหรือแผนที่เส้นทาง รวมทั้งจุดที่ต้องระมัดระวังในเส้นทางให้กับผู้ประกอบการขนส่งและพนักงานขับรถศึกษา ก่อนการเดินทาง

๒.๓ ให้แผนการเดินทางเป็นส่วนหนึ่งของสัญญาเช่ารถยนต์กับผู้ประกอบการขนส่งโดยพิจารณากำหนดการเดินทางให้รัดกุมรอบคอบ ไม่ควรเริ่มเดินทางในเวลากลางคืน เพื่อให้ถึงที่ทัศนศึกษาในช่วงเช้า โดยเส้นทางที่ขับไกลเกินกว่า ๔ ชั่วโมง ผู้ประกอบการต้องจัดพนักงานขับรถ จำนวน ๒ คน เพื่อสับเปลี่ยนกันขับ หรือจัดแผนการเดินทางให้มีระยะเวลาหยุดพักไม่น้อยกว่าครึ่งชั่วโมงและขับรถติดต่อกันเป็นเวลา ๔ ชั่วโมง

๒.๔ สถานศึกษาต้องจัดทำแผนสำรอง กรณีมีเหตุฉุกเฉินและจำเป็น โดยจะต้องแจ้งให้ผู้ประกอบการขนส่งรับทราบและมีส่วนรับผิดชอบกับแผนสำรองดังกล่าวด้วย

๓. การปฏิบัติระหว่างการเดินทาง (มาตรการที่ ๑๐)

๓.๑ ผู้ควบคุม และผู้ช่วยผู้ควบคุมต้องกำกับ ดูแล ไม่ให้มีการทุกนักรเรียน และนักศึกษาเกินจำนวนที่นั่งของรถโดยสาร

๓.๒ ผู้ควบคุมและผู้ช่วยผู้ควบคุมต้องกำกับ ดูแล พนักงานขับรถไม่ให้ขับรถเร็วเกินอัตราที่กฎหมายกำหนดหรือมีพฤติกรรมเสี่ยงในการขับรถที่อาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุ รวมทั้งห้ามมิให้มีการเสพสุรา สิ่งเสพติด ของมีเมา และการเล่นพนันทุกชนิด

๓.๓ ผู้ควบคุมและผู้ช่วยผู้ควบคุมต้องกำกับ ดูแลนักเรียน และนักศึกษาให้คาดเข็มขัดนิรภัยทุกคน